

Arrest

nr. 118 031 van 30 januari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 oktober 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2013 tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 december 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. DHONDT, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 23 juni 2011 een eerste asielaanvraag in bij de Belgische overheid.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen trof op 22 november 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus .

1.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen weigerde bij arrest nr. 103 006 van 16 mei 2013 eveneens verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

1.4. Op 22 augustus 2013 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in.

1.5. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen trof op 30 september 2013 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Dit vormt de bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

"Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In zijn arrest van 16 mei 2013 oordeelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat uw verklaringen ongeloofwaardig zijn aangezien uit onderzoek door de studiedienst van het CGVS blijkt dat de veiligheidsdiensten in de grote Afghaanse steden, zoals Herat, over eigen onderhoudsdiensten voor hun rollend materieel beschikken en het dus onaannemelijk is dat een politiecommandant zijn wagen in een kleine private garage in de bazaar van Herat zou laten herstellen. Daarenboven oordeelde de RW dat u bijzonder onwetend was over de commandant en de politie die klant zouden zijn bij uw voormalige werkgever en dat het bijzonder weinig aannemelijk was dat de taliban uw werkgever zouden vermoorden nadat hij toestemde om de bom te plaatsen.

Gezien uw verklaringen inzake uw vluchtmotieven in hét kader van uw eerste asielverzoek als ongeloofwaardig werden beoordeeld kan er geenszins worden gesteld dat het eenvoudigweg voorleggen van nieuwe stukken betreffende uw psychologische problemen en de daaruitvolgende impact op het geheugen en het gedrag de geloofwaardigheid van uw verklaringen zou herstellen. Temeer daar de oorzaak van uw problemen in Afghanistan, te weten het onderhoud van de Wagen van een veiligheidsfunctionaris uit een grote Afghaanse stad in een private garage, door zowel het CGVS als de RW als tegenstrijdig met de ter beschikking zijnde objectieve informatie werd beschouwd. Daarenboven stelde de RW dat eventuele psychologische en communicatieve moeilijkheden die u tijdens het gehoor zou hebben ondervonden de in het arrest gedane vaststellingen niet kunnen verklaren. De documenten betreffende uw psychologische moeilijkheden (een verslag van psycholoog M. Guelen, attesten van Vzw Tejo, twee verslagen van logopedische praktijk De Ladder, de verslagen van uw huisarts dd. 26.03.2013 en 02.04.2013) die in België opgemaakt werden en de documenten "General comment No. 14 (2013) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration (art. 3, para. 1) van het Committee on the rights of the children en de "UNHCR eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" dd. 06.08.2013 werpen dan ook geen ander licht op uw asielrelaas. Het verslag van psycholoog M. Guelen en het verslag van uw huisarts dd. 26.03.2013 maken weliswaar melding van een posttraumatisch stress syndroom. Uit deze attesten is echter niet af te leiden wat de precieze oorzaak van de deze medische problemen is. In elk geval volstaat de inhoud van het attest geenszins als verklaringen voor de vaststelling dat uw verklaringen met betrekking tot de oorzaak van uw problemen in uw land van herkomst tegenstrijdig zijn met objectieve informatie van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen die in het kader van uw eerste asielverzoek aan het administratieve dossier werd toegevoegd.

Wat betreft de uitdraai van de "General comment No. 14 (2013) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration (art. 3, para. 1)" van het Committee on the rights of the children dat u voorlegt dient opgemerkt te worden dat u sinds 26 augustus 2013 meerderjarig geworden bent en dus niet meer als minderjarige beschouwd kan worden.

Met betrekking tot uw verklaringen over de aanslag in uw school toen u ongeveer 11 jaar oud was en waarbij u letsel aan uw rechterarm en schouder zou hebben opgelopen moet worden opgemerkt dat deze gebeurtenis geen verband houdt met de concrete problemen die volgens uw verklaringen de aanleiding tot uw vlucht uit Afghanistan uitmaakten en dat u het daarom ook niet vermeldde tijdens uw eerste asielaanvraag (verklaring meervoudige aanvraag, 17 documenten). Gezien uit uw verklaringen af te leiden valt dat u tijdens dit incident niet persoonlijk gevisieerd werd moet worden geconcludeerd dat de aanslag op uw school toen u 11 jaar oud was een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 a of b van de Vreemdelingenwet doet ontstaan.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het

betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afgaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan dienen, de asielaanvragen van Afghanen eik nauwgezet onderzocht te worden, dit in hét licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen die omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst* indien de hierboven vermeide indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Herat te worden beoordeeld.

Uit een bijkomende regionale analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan: Regionale Analyse" dd. 21 maart 2013) blijkt dat de veiligheidssituatie in het westen sterk varieert. Ook af kunnen bepaalde provincies en districten in het westen als onveilig worden beschouwd, toch blijkt duidelijk dat de veiligheidssituatie in Herat-stad relatief rustig en stabiel is, én het aantal veiligheidsincidenten beperkt is gebleven.

Herat-stad is bereikbaar via de luchthaven van Herat en geen van de bron non vermeldt tot op heden gewelddadige acties gericht tegen het verkeer van en naar de luchthaven. Integendeel, de luchthaven van Herat genereert een grote passagiersstroom, vanuit de luchthaven van Kabul, zowel als vanuit andere bestemmingen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Herat actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Herat aldus geer, reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 doen geen afbreuk aan de conclusie van het Commissariaat-generaal, die werd gemaakt na een analyse en afweging van alle elementen in de beschikbare landeninformatie. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier kom ik 'tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.'

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel werpt verzoeker onder meer de schending op van de zorgvuldigheidsplicht en van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoeker betoogt ter ondersteuning hiervan onder meer als volgt:

"(...) Waar verwerende partij ingaat op verzoekers nood aan subsidiaire bescherming waarop gewezen werd door verzoeker in het begeleidend schrijven bij zijn asielaanvraag dient er gesteld te worden dat de informatie die verzoeker aandroeg dateert van 6 augustus 2013 terwijl verwerende partij verwijst naar informatie die dateert van 21 maart 2013. De informatie die verzoeker aandroeg wijst dan nog eens op de nood aan een nieuwe inschatting van de veiligheidssituatie en het verhoogde risico op een mogelijke schending van artikel 3 EVRM voor verzoeker in zijn land van herkomst.

De elementen die verzoeker (...) aangaande de verslechterde veiligheidssituatie en de nood aan een herziening van de veiligheidsevaluaties die verwerende partij heeft laten uitvoeren, maken elementen uit die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt

Het onderzoek dat verwerende partij heeft gevoerd heeft zich beperkt (...) tot een verwijzing naar een gedateerde veiligheidsevaluatie is geen rigoureuus onderzoek in de zin van artikel 13 EVRM. Nochtans is het een bewijs van verzoekers kwetsbaarheid en een begin van bewijs van een schending van artikel 3 EVRM. Het EHRM heeft onder andere in het arrest Y. tegen Rusland in para.78 gesteld dat om het bestaan van een gevaar van behandelingen in strijd met artikel 3 EVRM na te gaan de te verwachten gevolgen van de verwijdering naar het land van bestemming dienen te worden onderzocht, en dit rekening houdend met de algemene situatie in dat land en met de omstandigheden die eigen zijn aan het geval van de verzoekende partij. In casu heeft verwerende partij verzuimd dergelijk onderzoek te verrichten. Verwerende partij is onzorgvuldig en onredelijk te werk gegaan bij het nemen van de bestreden beslissing. Het belang voor het bestuur, namelijk om misbruik van de mogelijkheid tot meervoudige aanvragen te verhinderen, weegt hier niet op tegen het belang van de kinderen van verzoeker om hun vrees voor vervolging en schade onderzocht te zien. De bestreden beslissing steunt niet op toereikende juridische en feitelijke gronden en mist dan ook draagkracht. Om al deze redenen wenst verzoeker dan ook de nietigverklaring te bekomen van de aangevochten beslissing. Het verzoek tot nietigverklaring dient ontvankelijk en gegrond verklaard te worden"

2.2. De zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vereist dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen (cf. RvS 23 februari 2004, nr. 128.424)

2.3. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

"Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.

(...)"

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat deze niet eerder konden worden aangebracht. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl. St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.4. Een van de kernpunten van verzoekers betoog is dat de verwerende partij geen voldoende onderzoek verricht heeft in het kader van de door hem neergelegde *"UNHCR eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan"* van 6 augustus 2013 (hierna: UNHCR guidelines van 6 augustus 2013) en hierdoor ten onrechte tot de conclusie gekomen is dat het geen nieuw element betreft zoals bedoeld in artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker preciseert dat de UNHCR guidelines van 6 augustus 2013 wijzen op de nood aan een nieuwe inschatting van de veiligheidssituatie in het land van herkomst en dat de verwerende partij in se verwijst naar een gedateerde veiligheidsevaluatie met betrekking tot de stad Herat van 21 maart 2013.

2.5. In het kader van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet dient de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen de meervoudige asielaanvraag niet te onderwerpen aan een inhoudelijk onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Wel dient hij na te gaan of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het onderzoek van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dient dat ook hierop toegespitst te worden. Indien een aangebracht element bestaat uit informatie van een gezaghebbende bron dat de veiligheidssituatie in een land volatiel is en dat het erop aankomt actuele informatie te raadplegen en de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dit onderschrijft, legt de zorgvuldigheidsplicht in hoofdte van de verwerende partij op om deze actuele informatie te raadplegen om zodoende met voldoende kennis van feiten te kunnen oordelen of het aangebracht element een nieuw element is dat in aanmerking komt voor een inhoudelijk onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. In de bestreden beslissing wordt verwezen naar de door de verzoeker neergelegde UNHCR guidelines van 6 augustus 2013. Er wordt uitgebreid uiteengezet wat de inhoud van het betrokken rapport is en aan welke indicatoren het UNHCR belang hecht bij het bepalen of er sprake is van een veralgemeend willekeurig geweld. Wat duidelijk naar voren komt is het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan en derhalve de vereiste om actuele informatie over de situatie in Afghanistan te raadplegen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen komt zelf tot de kernconclusie *"Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Herat te worden beoordeeld."*

2.7. Alhoewel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zelf aangeeft dat er rekening dient te worden gehouden met de actuele veiligheidssituatie in de stad Herat, beperkt hij zich

tot de raadpleging van het aan het administratief dossier toegevoegde “SRB ‘Veiligheidssituatie Afghanistan: Regionale Analyse’”, die blijkt te dateren van 21 maart 2013 om te concluderen dat de veiligheidssituatie in Herat stad relatief rustig en stabiel is en dat het aantal veiligheidsincidenten beperkt is gebleven.

2.8. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vervolgt in de bestreden beslissing, *“Herat-stad is bereikbaar via de luchthaven van Herat en geen van de bronnen vermeldt tot op heden gewelddadige acties gericht tegen het verkeer van en naar de luchthaven. Integendeel, de luchthaven van Herat genereert een grote passagiersstroom, vanuit de luchthaven van Kabul, zowel als vanuit andere bestemmingen.”* Er wordt niet aangegeven welke bronnen geraadpleegd werden maar uit het administratief dossier blijkt niet dat er bronnen geraadpleegd werden die dateren van na 22 maart 2013. Het administratief dossier bevat immers enkel naast de reeds genoemde “SRB ‘Veiligheidssituatie Afghanistan: Regionale Analyse’ van 21 maart 2013, een “SRB ‘Afghanistan Veiligheidssituatie: beschrijving van het conflict’ van 22 maart 2013.

2.9. De verwerende partij stelt als eindconclusie *“De UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 doen geen afbreuk aan de conclusie van het Commissariaat-generaal, die werd gemaakt na een analyse en afweging van alle elementen in de beschikbare landeninformatie. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken”* maar te dezen ligt de zorgvuldigheidsplicht bij verwerende partij die erin bestaat om, zoals de door de verzoekende partij aangebrachte UNHCR-guidelines het bepalen en zoals de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het ook uitdrukkelijk onderschrijft in de bestreden beslissing, actuele informatie te raadplegen over de situatie in Afghanistan en in het bijzonder over de veiligheidssituatie in Herat. Ze kan er zich niet toe beperken om in se terug te vallen op de “SRB ‘Veiligheidssituatie Afghanistan: Regionale Analyse’” alsook “SRB ‘Afghanistan Veiligheidssituatie: beschrijving van het conflict’” die beide dateren van 22 maart 2013 en verzoeker te verwijten geen andersluidende informatie aangebracht te hebben.

2.10. Uiteraard beschikt de verwerende partij over *“een zekere appreciatiemarge”* bij de beoordeling van informatie over de toestand in een land zoals zij het in de bestreden beslissing aangeeft, maar de vaststelling in de bestreden beslissing dat zij *“na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Herat actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in het district Herat aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet”* vindt geen steun in de bestreden beslissing noch in het administratief dossier. Immers blijkt nergens uit waarom de “SRB ‘Veiligheidssituatie Afghanistan: Regionale Analyse’” en de “SRB ‘Afghanistan Veiligheidssituatie: beschrijving van het conflict’” die beide dateren van maart 2013 op het ogenblik van het treffen van de bestreden beslissing nog steeds actuele informatie vormen over de toestand in Afghanistan in het algemeen en over de veiligheidssituatie in Herat in het bijzonder.

2.11. Verzoekende partij kan dan ook gevolgd worden in haar kritiek dat verwerende partij tekort geschoten is in haar zorgvuldigheidsplicht en daardoor ten onrechte tot de conclusie is gekomen dat het aangebracht element geen nieuw element is.

2.12. Verwerende partij heeft geen nota met opmerkingen ingediend en verdedigt zich derhalve niet op de aangehaalde kritiek.

2.13. Het geheel klemmt ten overvloede des te meer aangezien kernoverwegingen in de bestreden beslissing reeds op identieke wijze geformuleerd zijn in de in punt 1.2. bedoelde beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 november 2012. Hierin kan namelijk ook gelezen worden, *“Herat stad is bereikbaar via de luchthaven van Herat en geen van de bronnen vermeldt tot op heden gewelddadige acties gericht tegen het verkeer van en naar de luchthaven “ en “De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Herat actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in het district Herat aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.”*

Het middel is in de aangeven mate gegrond. Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel geen aanleiding kan geven tot een ruimere nietigverklaring van de bestreden beslissing worden zij niet besproken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2013 tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA